

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟ ΣΥΛΛΕΙΤΟΥΡΓΟ ΣΤΗΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

Με λαμπρότητα και μεγαλοπρέπεια ετελέσθη την Κυριακή, 7η Οκτωβρίου ε.ε.,

το Πατριαρχικό Συλλείτουργο των Μακαριωτάτων Πατριαρχών Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ.Θεοδώρου Β΄ και Σερβίας κ.κ.Ειρηναίου, στον Ιερό Καθεδρικό Ναό Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Αλεξανδρείας, συλλειτουργούντων των Σεβ.Μητροπολιτών Γέροντος Αξίωμης κ.Πέτρου, Γέροντος Πηλουσίου κ.Καλλινίκου, Σουμαδίας κ.Ιωάννη, Ρεμεζιανής κ.Ανδρέα, Ερμουπόλεως κ.Νικολάου και του Θεοφιλ.Επισκόπου Βαβυλώνας κ.Νήφωνος.

Παρέστησαν ο Εξοχ.Πρέσβης της Σερβίας στην Αίγυπτο κ.Ντράγκαν Μπισένικ, ο Εντιμ.Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος στην Αλεξάνδρεια κ.Χρήστος Καποδίστριας, ο Εντιμ.Αντιπρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας Αλεξανδρείας κ.Νικόλαος Κόπελος, ο Εντιμ. Αντιπρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου κ.Ιορδανίδης, οι Εντιμ. Πρόεδροι των Αραβορθοδόξων Κοινοτήτων Αλεξανδρείας και Καΐρου, εκπρόσωποι ελληνικών συλλόγων, σωματείων και φορέων κ.α.

Ο Μακ.Πάπας και Πατριάρχης κ.κ.Θεόδωρος Β΄ κατά την προσφώνησή Του ανέφερε:

«Μακαριώτατε Πατριάρχα Σερβίας, κύριε Ειρηναίε, Σεβασμιώτατοι αδελφοί και συλλειτουργοί, Τιμιώτατο Πρεσβυτέριο, Εξοχώτατοι Άρχοντες και Λαέ του Θεού περιούσιε και ευλογημένε,

Έχουμε σήμερα την ιδιαίτερη χαρά καί τιμή νά τελούμε μετά της περισπουδάστου Μακαριότητός Σας, υπό τους θόλους του παγκάλλου και ιστορικού τούτου Καθεδρικού Ναού της Πόλεως του Αλεξάνδρου, την Αναίμακτο Ιερουργία και να κοινωνούμε του Κοινού Ποτηρίου της Ζωής διατρανώντας την ενότητα της πίστεως εν τω συνδέσμω της αγάπης!

Μέσα στο Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας φανερώνεται και εκφράζεται τέλεια η άπειρη αγάπη, το έλεος και η αέναη παρουσία του Θεού στον κόσμο. Ταυτόχρονα, το Μυστήριο της Θυσίας του Κυρίου δείχνει τη νοερά οδό, την οποία έχουμε χρέος ιερό να πορευθούμε στην ζωή μας, προκειμένου να δώσουμε την «καλήν μαρτυρίαν» και να γίνουμε «λύχνοι φωτεινοί» και «άλας της γης», μιμούμενοι το παράδειγμα των Αγίων της Εκκλησίας μας, οι οποίοι βαδίσαντες την «στενήν οδόν» κατεστάθησαν διαχρονικώς φορείς της Χάριτος του Αγίου Πνεύματος.

Μακαριώτατε,

Ευρισκόμενος μετά των μελών της τιμίας Σας συνοδείας στην θεοβάδιστη γη της Αιγύπτου, λαμβάνετε την ευλογία του Φωτιστού και Εφόρου της Πρεσβυγενούς Εκκλησίας μας, Αγίου Αποστόλου και Ευαγγελιστού Μάρκου. Λαμβάνετε την πνευματική ενίσχυση, στην επιτέλεση των ευθυνοφόρων Πρωθιεραρχικών καθηκόντων Σας, την εκπηγάζουσα από το νέφος των μεγάλων εκκλησιαστικών συγγραφέων, των αγίων μοναχών και των μεγάλων Αλεξανδρινών Πατέρων των πρώτων χριστιανικών αιώνων, οι οποίοι δια της θεοπνεύστου γραφίδος τους, των ασκητικών αγώνων τους, του ζωηφόρου κηρύγματός τους και του τιμίου αίματός τους διεσφάλισαν το νοητό σκάφος της υπ' ουρανόν Ορθοδοξίας.

Σήμερα μαζί μας παρίστανται αοράτως τα μεγάλα πνευματικά αναστήματα του Κλήμεντος, του Ωριγένους, του Πανταίνου, του Διονυσίου του Αλεξανδρέως. Συναγάλλεται η χορεία των ασκητών και μοναχών, Μ.Αντωνίου, Μ.Παχωμίου, Μακαρίου, Μαρίας της Αιγυπτίας. Συμπροσεύχονται οι Άγιοι Προκάτοχοί μας Μ.Αθανάσιος, Κύριλλος ο Θεολόγος, Ιωάννης ο Ελεήμων. Και μαζί τους Κύριλλος ο Λούκαρις και Μελέτιος ο Πηγάς, οι Άγιοι Πατριάρχες του 17^{ου} αιώνας, οι οποίοι εδιάβησαν από τον ευλογημένο τόπο Σας, ώστε με την συνδρομή ορθοδόξων ηγεμόνων να διαφυλάξουν και να ενισχύσουν την μαρτυρική Εκκλησία των Αλεξανδρέων σε χρόνους χαλεπούς και δισέκτους.

Στη θεόλεκτο αυτή χορεία προστίθενται οι Άγιοι Ισαπόστολοι Κύριλλος και Μεθόδιος, οι Φωτιστές των Σλάβων, ο Άγιος Σάββας, πρώτος Αρχιεπίσκοπος των Σέρβων, ο Άγιος Συμεών ο Μυροβλήτης, ο Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς, ο Άγιος Νίκων και ένας ηγιασμένος χορός ιεραρχών, ηγεμόνων και μοναχών της πολύπαθης Εκκλησίας της Σερβίας, η οποία υπήρξε πάντοτε τροφός, κρηπίδα και ακρογωνιαίος λίθος του Χριστεπωνύμου πληρώματός Της.

Φέροντες αμφότεροι οι Πατριαρχικοί μας θρόνοι τα ανεξίτηλα στίγματα των προοδοιπορησάντων τούτων αγίων μορφών και έχοντες τέτοιου μεγέθους και σπουδαιότητας ιστορική παρακαταθήκη, με συναίσθηση της δικής μας Πρωθιεραρχικής ευθύνης, συνεχίζουμε στον σύγχρονο κόσμο την από κοινού πορεία μας, ώστε να αποδώσουμε το δεδομένο και το αυτονόητο χρέος της υψηλής μας αποστολής στον πιστό λαό του Θεού, αλλά και στην κοινωνία των εθνών.

Σήμερα βιώνουμε μία ακραία μεταβατική εποχή. Βιώνουμε κρίσιμους καιρούς αναθεωρήσεως των πάντων. Ο κόσμος ευρίσκεται σε καθεστώς αβεβαιότητας και αναζητά εναγωνίως κάποια διέξοδο. Ο πόλεμος, καθώς και η διαρκώς κλιμακούμενη θρησκευτική βία, η φτώχεια και η εξαθλίωση, η οικονομική κρίση ως απόρροια κρίσεως αρχών και αξιών, οδηγούν τον άνθρωπο σε απελπισία.

Ακριβώς σε αυτήν την οριακή στιγμή, η Αγιωτάτη Ορθόδοξη Εκκλησία προσφέρει στον κόσμο την σταθερά και αμετακίνητη πίστη της υπάρξεως του ζώντος Θεού στην ιστορία, με την παράλληλη βεβαιότητα ότι η πίστη στον Χριστό διέρχεται απαραίτητως από την διάσταση της αδιακρίτου αγάπης προς όλους. Δεν αποτελεί ατομικό και προσωπικό χάρισμα, αλλά εκκλησιολογική λειτουργία, υπόθεση κοινωνίας και κοινότητας, εμπειρία ζωής της Εκκλησίας.

Παράλληλα η μαρτυρία της πίστεως προσλαμβάνει μία ιδιαίτερη σπουδαιότητα μέσα στην μεγάλη ιστορία του αγώνος για τα δικαιώματα του ανθρώπου, για τον σεβασμό του ανθρωπίνου προσώπου. Ο άνθρωπος, ως εικόνα Θεού, έχει ουράνιες καταβολές. Και με την χριστιανική του ιδιότητα και την δύναμη της πίστεως αρνείται την βία, για να επικαλεσθή την μόνη επανάσταση, η οποία δεν οδηγεί στην δουλεία: την επανάσταση της αυτοσυνειδησίας και της ακεραιότητας.

Αυτήν ακριβώς την ειρηνική επανάσταση της αυτοσυνειδησίας καλούμεθα, ως συνεχιστές της κηρύξεως του Ευαγγελίου του Ιησού Χριστού «πάση τη κτίσει», να μεταλαμπαδεύσουμε στην παρούσα ταραχώδη παγκόσμια πραγματικότητα, με προμετωπίδα τήν αυμβίβαστη πεποίθηση ότι ο Θεός είναι η ελευθερία του ανθρώπου. Η παρουσία και η μαρτυρία της Μίας, Αγίας, Καθολικής και Αποστολικής Εκκλησίας, δύναται να ελευθερώσει τον κόσμο και να δώσει διέξοδο στα κατ' επίφασιν μόνον ανυπέρβλητα αδιέξοδά του.

Μακαριώτατε αδελφέ και συλλειτουργέ,

Γνωρίζουμε καλά ότι και Εσείς έχετε την αυτήν αντίληψη και ποιμαντική αγωνία και μέριμνα. Σας παρακαλούμε αυτήν την ώρα όπως δεηθήτε, υψώντας χείρας και καρδίαν προς τον Θεό του ελέους, της αγάπης, της δικαιοσύνης και της καταλλαγής, να ευλογή τον ευλαβή κλήρο και τον φιλόχριστο λαό του καθ' ημάς παλαιφάτου Πατριαρχείου Αλεξανδρείας, καθώς και το έργο του ευαγγελισμού των εθνών της Αφρικής, το οποίο αδιακόπως αυξάνεται και προσδεύει μέσα από τις άοκνες και κοπιώδεις προσπάθειες των φιλανθρώπων και αυτοθυσιαζομένων ιεραποστόλων μας.

Εμείς, τιμούντες και σεβόμενοι την αδελφή Εκκλησία της Σερβίας, αποδίδουμε τον εν Κυρίω αδελφικό ασπασμό προς την γερασμία Μακαριότητά Σας και την περί Υμάς τετιμημένη Ιεραρχία. Προς τον ιερό Κλήρο, τον αγωνιζόμενο μοναχισμό και τον πιστό Σερβικό λαό προσφέρουμε εγκαρδίως την Πατριαρχική ευλογία του Αποστόλου και Ευαγγελιστού Μάρκου.

Και απευθυνόμενοι προς τον Αρχιποίμενα Χριστό καταθέτουμε ως θυμίαμα ευωδίας πνευματικής και διαπύρου Πατριαρχικής προσευχής, την ικεσία που στην Θεία Ευχαριστία αναφωνούμε: Κύριε, Κύριε, επίβλεψον εξ ουρανού και ίδε και επίσκεψαι την αμπελον ταύτην και κατάρτισαι αυτήν, ην εφύτευσεν η δεξιά Σου. Αμήν!»

Ο Μακ.Πατριάρχης Σερβίας κ.κ.Ειρηναίος, στην αντιφώνηση του ανεφέρθη στους ιστορικούς πνευματικούς δεσμούς των δύο Εκκλησιών, η απαρχή των οποίων ανάγεται στον Άγιο Σάββα, Φωτιστή και πρώτο Αρχιεπίσκοπο Σερβίας, κατά τον 13^ο αιώνα, εξύμνησε την πνευματική και θεολογική κληρονομία της Εκκλησίας της Αλεξανδρείας προς την υπ' ουρανόν Ορθοδοξία, ενώ υπεγράμμισε τις ειλικρινείς σχέσεις φιλαδελφίας και την σύμπνοια των δύο θρόνων σε όλα τα σύγχρονα κοινωνικά και εκκλησιαστικά ενδογενή και εξωγενή θέματα. Τέλος,αντηλλάγησαν αναμνηστικά δώρα.